

sich den Genitiven der geschlechtigen Pronomina an, woraus die Form *meise aufkam (vgl. Gen. *stese* < *-te-s-e), die in der Kontamination mit der parallelen nichtnominativischen *mei eine Neuerung *meisei schuf. Danach kontaminierte sich die Form *meise(i) mit dem Gen. mask. possess. *majas*: *maise(i)*. Nach diesem Muster wurden die personalpossessiven Formen der 2. und 3. Pers. Sing. *tvaise(i)*, *svaise(i)* geschaffen, während die ältesten Formen engerer Bedeutung *teise, *seise von diesen Neubildungen verdrängt wurden. Die Formen *maisei*, *tvaisei*, *svaisei* wirkten die Genitive der geschlechtigen Pronomina ein, wodurch in diejenigen ein Typus (*stes*)ei entstand. Die germanbaltische 1. Pers. *ye, *jū war in gewissen Periode ein Absolut / Nominativ des Plurals / Duals, *mes, *jūs – ein Nominativ des Plurals, *nōd, *yōd – ein Ergativ / Nichtnominativ Plurals / Duals und *nōs, *yōs – ein Nichtnominativ Plurals. In der Zeit, wenn die Ursprache sich spaltete, wurden die Paradigmen der Personalpronomina nach dem Muster deren der Nomina wiedergestaltet. Die Endungen der mehreren nichtnominativischen Nominalkasusformen, zu einem einzigen nichtnominativischen Nominalstamm angefügten, verloren ihre ältesten Kasualbedeutungen, so kam, z. B. Akk. *nō-mōns > *nūmans* auf (vgl. den lit. Akk. *mumus*). Wegen solcher Gebrauchsweise wurde die 2. Silbe der Form *nōmōns > *nūmans* nach dem Muster des Akk. *nōns > > *nāns > *nāns, *yōns > *yāns* > *vans* als ein neuer Akkusativ *mans* abstrahiert, denn in der Anfangs (-)m- dem Anlaut der Form *mes* entsprach. Der lit. Akk. *mūs* kam vermutlich aus *mūs auf, der unter dem Einfluß von Nom. / Akk. der 2. Pers. *jūs den ältesten Akk. *mūos* < < *mōs < *nōs ersetzt hatte. Das m- Eindringen fing im Ostbaltischen an durch eine Assimilation im „Dativ“-, „Instrumental“ / „Akkusativ“ *nūmus, -mis > *mūmus, -mis, woraus es sich in den parallelen Akk. *nōs > *mōs verbreitete. Die Dat. / Akk. *nūmas*, *jūmas* sind die ältesten, durch -s pluralisierten dualischen Formen *nūma, *jūma.

SMULKMENOS

XXX

Kaip žinoma, rytų Lietuvoje nekirčiuotus trumpuosius (ir po kirčiu nepailgėjusi) balsius *u*, *i* linkstama platinti. Tasai paplatėjimas labai nevienodas šiauriuje panevėžiškių tarmės dalyje¹. Iki šiol neturėjome tikslėsių duomenų apie šios tarmės platinimą prieškirtinėje žodžio pozicijoje. Mokyt. Juozas Šliavas, daugiausia tyres mums rūpimą tarmę, dabar išaiškino, kad visai nežymiai teplatinama absolitinėje žodžio pradžios pozicijoje, pvz., *užáukt'* < *užáugti*, *ulevót'* < *uliavoti*, *išlō·št'* < *išlōsti*, *indé·n's* < *indēnas*. Po priebalsių platejimas esas ryškesnis, pvz., *sokráut'* < *sukráuti*, *røykt'·néś* < *rungtynés*, *překāšt'* < *prikasti*, *škélvě́l's* < *skilvēlis* (vištos). Nuo kitų prieškirtinių skiemenu atvirumo ar uždarumo, nuo jų kiekiejo ir vienos eilėje, skaičiuojant nuo kirčiuoto skiemens į žodžio pradžią, šių balsių platejimo laipsnis nepriklausas, pvz., *bɔřěl's* < *būrēlis*, *bɔrbolúot'* < *burbuliúoti*, *męklént'* < *miklénti*, *tęjgęńaut'* < *tinginiáuti*. Tačiau jis gerokai priklausas nuo gretimo kirčiuotojo skiemens vokalizmo kiekybės. Balsis *u* tuo atveju mažiausiai

¹ Z. Zinkevičius, Lietuvių dialektologija, Vilnius, 1966, 66–67.

platėjās prieš kirčiuotąjį *u* (ū), daugiausia – prieš tokį pat *a*, pvz., *sudūrt'* < *sudūrti*, *kukūt'* < *kukùtis*, bet *soáust'* < *suáusti*, *ròdàsε* < *rudasaī* 'rudasis'. Balsis *i*, jeigu jis nėra veikiamas kitų to paties žodžio formų su iki 'o paplatėjusiui balsiu (pvz., *polkój'* < *pilkóji* su 'o iš *p'olk'* < *pilkà*), mažiausiai platėjās prieš tolimesniojo skiemens kirčiuotą *i* (i), labiausiai – prieš tokį pat atvirą balsį *e*, pvz., *paśidírpít'* < *pasidirbtı*, *śilpnýbē* < *silpnýbę*, bet *atšeñešt'* < *atsinèsti*, *rędénit'* < *ridénti*.

Z. Zinkevičius